

בש"פ 3235/23 - שי אקוע נגד פרקליטות המדינה

בבית המשפט העליון

בש"פ 3235/23

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: שי אקוע

נגד

המשיבה: פרקליטות המדינה

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים, בת"פ 57121-03-22, מיום 20.4.2023, שניתנה על-ידי כבוד השופט א' רובין

בשם העורר: עו"ד צדוק חוגי
בשם המשיבה: עו"ד יוסף קנפו

החלטה

- ערר (על-פי כותרתו) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים, בת"פ 57121-03-22, מיום 20.4.2023, (השופט א' רובין), שבגדרה אושרה החלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני (להלן: הממונה), מיום 18.4.2023, להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני שבו היה נתון העורר (הלכה למעשה, ולהלן - המבקש), שי אקוע.
- ביום 2.1.2023 הורשע שי, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון - עבירה לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ונהיגה ללא תעודת ביטוח - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970. במקביל לכך, הוגשה נגד שי בקשה למעצר עד תום ההליכים בעניינו.
- ביום 19.5.2022, הורה בית המשפט המחוזי בירושלים על מעצרו של שי עד תום ההליכים (מ"ת 57153-03-22; השופטת ע' זינגר). ביום 12.9.2022 הגיש שי בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו, שבמסגרתה הוצעה

חלופת מעצר חדשה, בדמות איזוק אלקטרוני בבית סבו של שי ביפו, ובפיקוח אחותו ובעלה - גיסו של שי. ביום 30.10.2022, הורה בית המשפט המחוזי, בניגוד לעמדת שירות המבחן, כי מעצרו של שי מאחורי סורג ובריח יומר למעצר באיזוק אלקטרוני. לצד זאת, חתם בית המשפט המחוזי את החלטתו בהאי לישנא: "מוטל על ב"כ [של שי] להבהיר לו כי בכל מקרה של הפרה הוא עלול לשוב ולהעצר". חרף אזהרה זו, הפר שי 4 פעמים את תנאי הפיקוח. בעקבות הפרותיו נערך לו שימוע, בנוכחות בא כוחו, ובסופו החליט הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל מעצרו של שי מאחורי סורג ובריח.

4. בעקבות החלטת הממונה, התקיים דיון לפני בית המשפט המחוזי ביום 20.4.2023, שבסיומו ניתנה החלטת בית המשפט נשוא בקשת רשות ערר זו, המאשרת את החלטת הממונה בהתאם לסעיף 22ח(ג)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). לאחר שמיעת טענות הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי כי קיים יסוד עובדתי לכך ששי הפר את תנאי האיזוק האלקטרוני, 4 פעמים, כפי שקבע הממונה בהחלטתו, וכי הפרות אלה מצדיקות להפסיק את המעצר בפיקוח אלקטרוני, ולהמירו במעצרו של שי עד תום ההליכים: "לאור כל האמור, אני קובע בצער כי לא ניתן לתת את האמון הנדרש בנאשם וגם לא במפקחיו. אשר על כן, אין עילה להתערב בהחלטתו של הממונה והתוצאה היא שהנאשם ישאר במעצר עד תום ההליכים".

מכאן הערר שלפני, על-פי כותרתו; הלכה למעשה ההליך צריך להיות בקשה למתן רשות ערר.

5. לטענת שי, בהחלטתו של בית המשפט המחוזי נפלו מספר שגיאות, המצדיקות את קבלת הבקשה. כך, צוין כי מאז החלטת בית המשפט המחוזי מיום 30.10.2022, "חלו שינויים מהותיים בעורר" שבית המשפט המחוזי התעלם מהם, ובכללם העובדה ששי הבין את חומרת מעשיו, ואף הביע את רצונו לעבור טיפול, וכן העובדה שהוא שוהה במעצר באיזוק תקופה ארוכה שבה ערך חשבון נפש. עוד הוסיף שי בבקשתו, כי בניגוד לסברת בית המשפט המחוזי, עברו הפלילי אינו מכביד, ולא היה ראוי לייחס לכך משקל משמעותי בעת ההכרעה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים.

6. ביום 2.5.2023 הגישה המדינה בקשה למחיקת ה"ערר", מן הטעם ש"הודעת הערר מנוסחת כערר בזכות על החלטת בית המשפט קמא בניגוד להוראות הדין ומשכך [...] יש להורות על מחיקת הערר".

7. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינו של ה"ערר" להידחות.

8. אקדים ואציין, שעל פני הדברים, בקשתו של שי הוגשה מכוח סעיף 22ח(ד) לחוק המעצרים הקובע: "עצור, מפוקח ותובע רשאים להגיש בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט כאמור בסעיף קטן (ג) לפני בית משפט שלערעור, שידון בה בשופט יחיד". לפי הוראת סעיף זה, השגה על החלטת בית משפט לגבי הפסקת מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהתאם לסעיף 22ח(ג) לחוק המעצרים, צריכה להיות מוגשת על דרך של בקשת רשות ערר, ולא כערר בזכות. אכן, צודק ב"כ המדינה בטענתו, כי בקשתו של שי הוכתרה בכותרת "ערר", מבלי שצוין בה כלל כי זו בקשה הטעונה קבלת רשות. יחד עם זאת, אינני סבור כי יש למחוק את הבקשה רק מן הטעם האמור. במצב דברים זה, ניתן להקיש מתקנה 149(4) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, המתייחסת לסיטואציה דומה בהליך אזרחי: "הוגש ערעור בזכות במקום שבו היה על המערער להגיש בקשת רשות ערעור, רשאי בית המשפט לדון בערעור כבקשת רשות ערעור". מכל מקום - דינה של הבקשה להידחות.

9. כבר נפסק, כי בקשת רשות ערר על החלטת הממונה דומה לבקשה ב'גלגול שלישי' (ראו: בש"פ 1988/17 גנגינה נ' מדינת ישראל (27.3.2017); בש"פ 199/16 מאוסט נ' מדינת ישראל (14.1.2016)). כלל נקוט בידינו, כי בקשת רשות ערר ב'גלגול שלישי' תתקבל במשורה ובמקרים חריגים בלבד; רק כאשר מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת. המקרה שלפני אינו מגלה עילה המצדיקה מתן רשות ערר. עיון בבקשה מלמד, כי שי כלל לא העלה בה טענות עקרוניות. מעבר לכך, גם טענותיו הפרטניות לשגיאות שנפלו כביכול בהחלטת בית המשפט המחוזי - דינן להידחות. גם לא מצאתי שנגרם לשי עוול או עיוות דין, המצדיק מתן רשות לערור. כאמור לעיל, בית המשפט המחוזי אמנם נעתר לבקשתו של שי להמרת המעצר מאחורי סורג ובריא למעצר בפיקוח אלקטרוני, אך הדגיש, ומסתבר שלא לחינם, כי "בכל מקרה של הפרה הוא עלול לשוב ולהעצר". אין מחלוקת על כך ששי הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, למצער 3 פעמים (הממונה סבור כי היו 4 הפרות). מעיון בהליך השימוע ובהחלטת הממונה, עולה כי אף המפקחים אינם עושים מלאכתם נאמנה, ואינם ממלאים את חובותיהם בהתאם למשטר הפיקוח שנקבע. כך, שבניגוד לעמדתו של שי, הפסקת הפיקוח האלקטרוני - מוצדקת, ואף הכרחית.

בקשת רשות הערר נדחת אפוא בזאת; הדיון הקבוע ליום 7.5.2023 מבוטל.

ניתנה היום, י"ג באייר התשפ"ג (4.5.2023).

ש ו פ ט